

در بند قفسه

می رباید افعی جنگ ، طعمه اش را زین دیار
زانکه اینجا کینه است و نفرت است وانزجار
مالک قدرت شدند ناخوانده بر دوش وطن
بر شدند بهر بقا با غیض در جنگ و شرار
غاصب ثروت و ملک و مسکنت گردیده اند
بهر حفظ ناروا اندر ستیز و گیر و دار
عشرت شان در بهای ذلت مردم بود
فتنه انگیزند، به نام مذهب و قوم و تبار
رفعت و آسایش خلق را نمی خواهند از آنک
چون شونداگاه دریابند ، خصم نابکار
با جهالت می زیند در بند اوهام و فریب
عافیت سوز است و عظم زاهدو شیخ مکار
تاریک اندیشان ستیزند با رهء فرزندگان
پر کشیده جغد ظلمت سال ها براین دیار
برستیز، با فتنه و جهل ای وطندارزانکه است
بینش و علم و معارف رحمت پروردگار
ابر ظلمت محو میگردد ز نور معرفت
صبح نور افشان شگافد سینهء شبهای تار
جهد می باید بری بهر صفا و همدمی
زیست می باید چو انسان شریف و با وقار